

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 719: Do Đây Có Thể Biết, Phàm Thánh Đồng Thể

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 061)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Do đây có thể biết, Phàm Thánh đồng thể.】

Phía trước đã giảng nhiều câu như vậy, chính là nhằm nói lên điều này, để quý vị thể hội được Phàm Thánh đồng thể. Các bậc Thánh nhân, chư Phật Như Lai, chân tâm của các Ngài tận hư không trùm pháp giới. Phàm phu chúng ta dùng là vọng tâm, là vọng tưởng phân biệt chấp trước, nó cũng tận hư không trùm pháp giới, nên Phàm và Thánh đồng thể. Do đó, Phàm và Thánh là bình đẳng. Chúng ta học Phật, đặc biệt là học Tịnh Tông, học kinh “Hoa Nghiêm”, thì kinh điển của Tịnh Tông và kinh “Hoa Nghiêm” là không hai không khác. Vào đầu thời nhà Thanh, cư sĩ Bành Tế Thanh là một vị đại đức trong cửa Phật chúng ta. Ngài có bản chú giải “Kinh Vô Lượng Thọ”, Ngài nói: “Kinh Vô Lượng Thọ” chính là Trung bản “Hoa Nghiêm”, “Kinh A Di Đà” chính là Tiểu bản “Hoa Nghiêm”. Văn tự tuy có phần quảng lược (rộng hay lược) khác nhau; ‘quảng’ ở đây nghĩa là nhiều. Văn tự trong kinh “Hoa Nghiêm” nhiều, gồm tám mươi quyển. Văn tự trong “Kinh Di Đà” ít, chỉ có một quyển. Tuy vậy cũng chẳng hề có sự khác biệt, nghĩa lý bên trong giống hệt nhau, không có sự khác biệt; chỉ là số lượng văn tự có nhiều ít mà thôi, còn ý nghĩa thì hoàn toàn tương đồng. Trong tâm trí của Ngài, ba bản “Hoa Nghiêm” chính là những bộ kinh này: Đại bản là tám mươi quyển kinh “Hoa Nghiêm”, Trung bản là “Kinh Vô Lượng Thọ”, Tiểu bản là “Kinh A Di Đà”. Điều đáng quý hơn nữa là Ngài đã quy nhiếp phương pháp tu hành của kinh “Hoa Nghiêm” về với pháp môn niệm Phật. Tự Ngài đã soạn ra một bộ luận là “Hoa Nghiêm Niệm Phật Tam Muội Luận” do chính Bành Tế Thanh soạn, đem phương pháp tu hành của kinh “Hoa Nghiêm” quy kết về việc niệm Phật, thật không thể nghĩ bàn. Đây là để minh họa cho việc đồng thể.

Nói điều này, trong tâm tôi còn có hàm ý khác, có ý nghĩa rất sâu xa. Hiện nay chúng ta học Tịnh Độ, học “Hoa Nghiêm”, mà vẫn còn phân biệt chấp trước. Nếu quan niệm này không thể phá trừ, nói cách khác, quý vị sẽ không có cách nào bước qua cửa để đi vào. “Kinh Vô Lượng Thọ” ngay trên tựa đề kinh đã mở ra cương lĩnh tu học tổng quát: Thanh Tịnh, Bình Đẳng, Giác. Ngày nay chúng ta nghĩ, chúng ta là nam chúng, kia là nữ chúng, nam nữ không bình đẳng. Chúng ta là người xuất gia, kia là người tại gia, xuất gia và tại gia không bình đẳng. Quý vị có thể tu Thập Đại Nguyên Vương được chăng? Quý vị có thể nhập vào biển nguyện của Phật Di Đà được chăng? Quý vị có thể tu “Kinh Vô Lượng Thọ” được chăng? Không được rồi! Vì vậy, biết bao người niệm Phật mấy mươi năm, công phu không đắc lực, không thể tìm được lối vào, nguyên nhân do đâu? Do tâm không thanh tịnh, tâm không bình đẳng. Tu các pháp môn khác có thể không bình đẳng, nhưng pháp môn này, ngay trên tựa đề kinh đã bảo quý vị phải thanh tịnh, bình đẳng. Quý vị không có tâm thanh tịnh, không có tâm bình đẳng, thì không thể vắng sanh. Chư vị cần phải hiểu, quý vị chớ coi thường một số bà lão dù một chữ cũng không biết, chỉ biết niệm một câu A Di Đà Phật, mà lúc lâm chung đứng mà đi, ngồi mà đi, họ dựa vào điều gì? Tâm của người ta thanh tịnh, bình đẳng. Quý vị không tin thì có thể thử xem, quý vị đi tiếp xúc với bà cụ, bà cụ chấp tay hướng về quý vị nói A Di Đà Phật. Người ác, kẻ xấu, người mà quý vị nhìn không vừa mắt, bà cụ gặp họ cũng A Di Đà Phật; bà cụ có sự bình đẳng, bà cụ dựa vào chính điều này mà vắng sanh. Chúng ta tự cho mình là siêu phàm, thế thì tiếp tục trôi lăn trong luân hồi; những kẻ tự cho mình siêu phàm đều là người tạo nghiệp luân hồi. Đặc biệt là học “Hoa Nghiêm”, Thiện Tài Đồng Tử đã làm ra một tấm gương tu học “Hoa Nghiêm” cho chúng ta xem. Phương pháp tu học như thế nào? Học trò chỉ có một mình ta, ngoại trừ một mình ta ra, tất cả mọi người bất kể già trẻ gái trai, mọi ngành mọi nghề, thấy đều là chư Phật, thấy đều là Bồ Tát, ta thấy đều phải đánh lễ cung kính. Quý vị hãy đọc kinh “Hoa Nghiêm”, hãy xem Thiện Tài Đồng Tử ngũ thập tam tham (53 lần tham học), thì quý vị sẽ rõ. Không chỉ đối với những người học Phật, chúng ta mới đánh lễ cung kính xem họ như chư Phật Bồ Tát, mà người ngoại đạo cũng vậy; ngày nay chúng ta nhìn thấy người của Cơ Đốc giáo, Thiên Chúa giáo, Hồi giáo, chúng ta đều phải đánh lễ cung kính. Những người tu theo ngoại đạo đó, hàng ngoại đạo thì khoan hãy nhắc đến, mà lại còn có những yêu ma quỷ quái chuyên môn hại người trên thế gian này, quý vị gặp chúng cũng đều đánh lễ cung kính. Tại vì sao? Yêu ma quỷ quái, là do chúng mê mờ nên mới trở thành yêu ma quỷ quái, chứ bản tánh của

chúng không phải là yêu ma quỷ quái. Bồn tánh của chúng với bồn tánh của chư Phật Như Lai không hai không khác, chỉ là chúng bị mê hoặc điên đảo mà thôi. Cho nên, lễ kính là bình đẳng. “Hoa Nghiêm” dạy chúng ta ở trong tất cả thế gian tu tâm bình đẳng, tu tâm thanh tịnh, cuối cùng dùng cái tâm thanh tịnh bình đẳng này để niệm Phật, cầu vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc; Thập Đại Nguyên Vương đạo quy Cực Lạc (mười đại nguyên vương dẫn về Cực Lạc), đây chính là “Đại Phương Quảng Phật Hoa Nghiêm”.

Chúng ta vẫn còn những phân biệt, vọng tưởng, chấp trước này, thì đời này chỉ có thể kết một cái duyên với Phật mà thôi; mong muốn thành tựu là điều không thể nào, không có cái đạo lý đó, điều này tự chúng ta không thể không biết. Mong muốn thành tựu ngay trong một đời này, thì nhất định phải dùng tâm thanh tịnh, phải dùng tâm chân thành, phải dùng tâm bình đẳng, tâm từ bi. Có lẽ sẽ có người thắc mắc: Xã hội ngày nay thật khác thường, lòng người trong xã hội hiện nay rất hiểm ác, tôi không hại người, nhưng người ta lại muốn hại tôi. Thế là có biết bao người đề xướng rằng: “Tâm hại người thì không nên có, nhưng tâm phòng người thì không thể không có”. Quý vị mà vẫn còn có tâm phòng người, nói cách khác, là tiếp tục tạo nghiệp luân hồi lục đạo. Quý vị hãy thử nghĩ xem, nếu quý vị phòng bị người, chẳng phải quý vị vẫn còn nguyên vọng tưởng phân biệt chấp trước sao? Vì vậy quý vị niệm Phật niệm không tốt. Có gì mà phải phòng bị! Người ta muốn hại, thì cứ để cho họ hại đi! Chính là cơ hội tốt để vãng sanh. Chẳng phải là không còn vướng mắc chuyện gì nữa sao? Sợ người ta hại, nói cách khác, là vẫn chưa muốn vãng sanh. Sáu đường xem ra vẫn còn còn đáng lưu luyến lắm, như thế thì hết cách rồi. Nhất định phải hiểu rõ, không sợ người hại, chúng ta nhất định phải dùng sự chân thành để đối đãi với tất cả mọi người. Ở nước ngoài, người phương Tây thường rất xem trọng quyền riêng tư, bản thân họ có rất nhiều chuyện không muốn cho người khác biết. Chúng ta học Phật, nếu như cũng có những chuyện phải giấu giếm, vậy là hỏng rồi. Có chuyện gì mà không thể để cho người khác biết? Không thể để người khác biết, đại khái đều không phải là chuyện tốt lành gì, làm gì có chuyện không thể cho người ta biết. Học Phật thì thực tế mà nói, thái độ căn bản nhất là phải có quan niệm như Tư Mã Quang; Tư Mã Quang cả một đời luôn thẳng thắn, chân thành. Ông nói với mọi người rằng, cách hành xử cả một đời ông không có bất cứ sự việc gì là không thể nói với người khác, “sự vô bất khả cáo nhân ngôn” (không có việc gì là không thể nói cho người khác biết); có được điều kiện như vậy thì học Phật quyết định thành công. Tư Mã Quang là tín đồ

Phật giáo, là người học Phật, là vị tại gia cư sĩ có thành tựu. Chúng ta học Phật, đã xuất gia rồi, mà vẫn còn những chuyện không thể nói với người khác, thì điều này nói thế nào cũng không thông, ngay cả người tại gia cũng không bằng. Trong Phật pháp, cư sĩ Hạ Liên Cư nói rất hay trong cuốn “Tịnh Ngữ”, phải làm thật, không thể làm giả; làm giả thì không thể thành tựu, phải làm thật, nhất định phải hết sức nghiêm túc. Đã biết là đồng thể, trên phương diện lý luận chúng ta đã tìm thấy được căn cứ, y chánh trang nghiêm trong mười pháp giới đều là đồng thể. Do đó, chúng ta phải bình đẳng cung kính, bình đẳng cúng dường, thuyết pháp một cách bình đẳng, thì mới có thể nói đến việc thành tựu.